

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

26 iunie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore și partea vătămată Zuza Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Botnarenco Nicolae Mihail, născut la 01 mai 1992, originar și domiciliat în or.Hîncești, str.Gura Cotului 74/A.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 08.02.2012 pînă la 15.01.2013, în instanța de apel de la 01.02.2013 pînă la 25.03.2013, în instanța de recurs de la 28.05.2013 pînă la 26.06.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15 ianuarie 2013, Botnarenco Nicolae a fost condamnat în baza art.155 Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare și în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Botnarenco Nicolae în beneficiul lui Zuza Aliona a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Botnarenco Nicolae, în noaptea de 26 spre 27 decembrie 2011, între orele 20.00 și 03.00, aflîndu-se în or.Hîncești, în stradă și la domiciliul său din str.Gura Cotului 74/A, intenționat i-a pus un cuțit la gît cet.Zuza Aliona și a amenințat-o cu omor, existînd pericolul acestei amenințări.

Tot el, la 26 decembrie 2011, aproximativ la ora 20.00, în or.Hîncești, de pe scările Colegiului de Construcție, intenționat, cu aplicarea unui cuțit, a răpit-o pe cet.Zuza Aliona și a dus-o la el acasă în or.Hîncești, str.Gura Cotului 74/A, unde a deținut-o pînă la 27 decembrie 2011, ora 03.00.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie fixată o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut seama de toate circumstanțele atenuante prezente în cauză, ce i-ar fi permis aplicarea normei date, și anume: că anterior nu a fost supus răspunderii penale, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, este o persoană cu dizabilitate accentuată, suferă de tulburări organice de personalitate și diabet zaharat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Botnarenco Nicolae recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale și în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal

- 4 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art.84 alin.(3) Cod penal s-a dispus ca pedepsele aplicate lui Botnarencu Nicolae să fie executate de sine stătător, iar în baza art.90 alin.(5) Cod penal, a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui N.Botnarencu în săvârșirea infracțiunilor imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile lui în prevederile art.155 și art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal, circumstanțe care nici nu se contestă.

Totodată, instanța a concluzionat că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 și 90 Cod penal, deoarece contrar prevederilor art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, nu a motivat stabilirea pedepsei inculpatului cu închisoarea pe art.155 Cod penal, de rînd ce sancțiunea articolului dat prevede și alte categorii de pedepse, precum și nu a soluționat chestiunea privind raționalitatea și rezonabilitatea condamnării acestuia cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, constatînd că în cauză lipsesc circumstanțe agravante, dar sînt prezente doar cele atenuante, și anume că inculpatul este de o vîrstă tînă, anterior nu a fost supus rîspunderii penale, infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoară, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, este bolnav suferind de tulburare organică de personalitate, fiindu-i recomandată evidența medicului psihiatru în urma traumei cranio-cerebrale, sindrom asteno-depresiv, osteocondroză răsinalită a coloanei vertebrale, aflîndu-se la evidența medicului de familie, că mama acestuia este pensionară, iar tatăl șomer, reieșind din faptul că sancțiunea art.155 Cod penal prevede pedepse alternative, a conchis că nu este rezonabil de a-i aplica pedeapsa cu închisoarea, fiindcă scopul acesteia poate fi atins prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

La fel, reținînd circumstanțele sus-menționate, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana acestuia, de starea sănătății și condițiile de viață ale familiei lui, instanța a conchis că nu este rațional ca dînsul să execute pedeapsa cu închisoarea stabilită în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal, fiind posibilă aplicarea în privința lui a prevederilor art.90 Cod penal, deoarece careva impedimente în aplicarea acestei dispoziții nu sînt, fiindcă inculpatului, care pentru prima dată este tras la rîspundere penală, închisoarea se aplică motivat, în cazuri excepționale, cînd este epuizată posibilitatea aplicării pedepsei neprivative de libertate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul G.Botnaru și partea vătămată A.Zuza care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită:

- procurorul, casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel la pronunțarea hotărîrii pe învinuirea adusă inculpatului în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal incorect a aplicat prevederile art.90 Cod penal, dispunînd ca acesta să execute condiționat pedeapsa fixată, fără a ține seama de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, pentru care legiuitorul a stabilit pedeapsa închisorii, de rînd ce prima instanță a aplicat acestuia pedeapsa în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, adică fără aplicarea suspendării condiționate a pedepsei;

- partea vătămată, casarea deciziei și menținerea sentinței, invocând că pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de apel este prea blândă, la stabilirea căreia nu s-a ținut seama de consecințele ce au avut loc în urma acțiunilor inculpatului, că acesta nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise și nu a reparat prejudiciul moral, iar ordinul de încasarea a numerarului nr.47519532 din 28.03.2013, nu confirmă faptul că dânsul i-a recuperat prejudiciul moral, acesta fiind prezentat după emiterea hotărârii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Procurorul și partea vătămată A.Zuza au invocat în recursurile ordinare ca temei de casare a hotărârii atacate art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar legii.

Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorii recursurilor nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursurilor, recurenții sînt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui N.Botnarenco în baza art.155 și 164 alin.(2) lit.g) Cod penal, și, critică hotărârea dată numai în partea stabilirii pedepsei inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, considerînd-o prea blîndă.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia aceasta se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunile art.155 și art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal, în baza cărora N.Botnarenco a fost declarat vinovat, prevăd pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de la 1 la 3 ani și, respectiv, închisoare de la 4 la 10 ani.

Prin sentință lui N.Botnarenco i s-a stabilit pedeapsa în baza art.155 Cod penal de 6 luni închisoare și în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal de 5 ani închisoare.

Instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței, a considerat posibil de admis apelul inculpatului în partea stabilirii pedepsei, pe motiv că prima instanță nu a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu a respectat prevederile art.394 alin.(2) pct.1) și 3) Cod de procedură penală, conform cărora instanța era obligată să-și motiveze concluzia aplicării pedepsei cu închisoarea în cazul în care sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse, inclusiv să argumenteze din care motive nu este rațional și rezonabil de a aplica inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei.

Afirmațiile autorilor recursurilor, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale, este neîntemeiată.

Colegiul constată că conform textului deciziei, instanța de apel, stabilindu-i lui N.Botnarenco în baza art.155 Cod penal pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale și dispunând ca pedeapsa stabilită în baza art.164 alin.(2) lit.g) Cod penal de 4 ani închisoare să fie suspendată condiționat pe termen de probă, și-a argumentat concluzia, care este dataliat descrisă la pct.4 al prezentei hotărâri.

Astfel, la stabilirea acestor forme și mărimi de pedeapsă, instanța de apel corect s-a bazat pe circumstanțele indicate mai sus și a constatat că corectarea lui N.Botnarenco este posibilă fără a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, inculpatul fiind pedepsit cu amendă în limita sancțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, iar careva interdicții de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei închisorii stabilite acestuia, conform alin.(4) al aceluiași articol poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Prin urmare, instanța de apel just a menționat că lipsesc temeiuri care ar demonstra că N.Botnarenco nu poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei închisorii, reținând în acest sens și prevederile legislației în vigoare, potrivit cărora inculpatului care pentru prima dată este tras la răspundere penală, închisoarea poate fi aplicată motivat, în cazuri excepționale, când a fost epuizată posibilitatea aplicării pedepsei neprivative de libertate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care fac referință recurenții și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

În același timp, Colegiul constată că instanța de apel incorect a făcut referire în partea descriptivă a deciziei la ordinul de încasare a numerarului nr.47519532 din 28.03.2013 în sumă de 4000 lei, ca probă ce confirmă faptul achitării de către inculpat a prejudiciului moral, deoarece conform ordinului dat acesta a achitat amenda stabilită de către instanță, însă această eroare nu influențează asupra pedepsei stabilite inculpatului. Faptul că inculpatul nu a recuperat pînă la moment prejudiciul moral cauzat în urma infracțiunii, nu demonstrează că dînsul nu a conștientizat pericolul faptelor comise și că la moment prezintă pericol social, astfel că careva restricții la aplicarea pedepsei cu suspendarea executării ei pe termen de probă, nu sînt.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procuror și partea vătămată și, potrivit legii, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Botnaru Grigore și partea vătămată Zuza Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013 în cauza penală în privința lui Botnarenco Nicolae, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă